

— — *L'union du peuple
pour rétablir la démocratie*

Fonda Ĉarto de la Unia Popola Respubliko (la 25-an de marto 2007)

Esperanto

UPR, 26-28 rue Basfroi, 75011 PARIS, FRANCE - www.upr.fr

Ni reproduktas ĉi tie la Fondan Ĉarton de la UPR, kiu estis unuanime adoptita de la ĉeestantoj la 25-an de marto 2007, la tago de la kreiĝo de la politika partio. Ĉi tiu teksto ne spertis ajnan modifon ekde tiu dato. Ĉi tio permesas al la leganto vidi, kun la tempo, ĝian tutan klarecon kaj gravecon. Ju pli da tempo pasas, des pli antaŭvida kaj pionira fariĝas la Ĉarto de UPR. Ĝis la punkto ke, 13 jarojn poste, pli kaj pli da politikistoj provas kopii iujn elementojn por siaj interesoj.

Kunveno en kongreso la 25-an de marto 2007 - la kvindeka datreveno de la Traktato de Romo - francoj de malsamaj aĝoj kaj de malsamaj devenoj decidis fondi la Union Populaire Républicaine (UPR) por restarigi la sendependecon de Francio, kaj fari ĝian liberecon al la franca popolo, kaj redonu al nia lando ĝian historian rolon kiel reprezentanto de la libereco de la popoloj kaj nacioj de la mondo.

La fondmembroj estas surbaze de la ellaboro de ĉi tiu Ĉarto, kiu precizigas la specifecon de la analizoj kaj la programo de la UPR. Ĉiuj aldonoj de la UPR estas cenzuritaj en ĉi tiu dokumento, kaj ili kongruas kun la analizoj kaj konkludoj, kaj ili estas aplikeblaj al la orientiĝoj.

Elŝutu la Ĉartan diagramon en la franca

Alklaku la subajn flagojn por elŝuti la Fondan Ĉarton tradukitan al la lingvo de la responda lando.

1. Analizo de la situacio en Francio: Eŭropo estas la problemo, ĝi ne estas la solvo

La Respublikana Populara Unio devias de aliaj politikaj movadoj pri du esencaj punktoj :

- de parto de la analizo de la situacio en Francio,
- aliflanke la rimedojn por eligi nian landon el la serioza politika, ekonomia, socia kaj morala krizo, en kiu sinkas nia lando.

La konstruado de Eŭropo ne estas la sola kaŭzo de ĉiuj problemoj en nia lando, sed ĝi estas la ĉefa kaŭzo. Eŭropa konstruado ne estas la solvo, kiel oni petis nin kredi dum duonjarcento, sed male ĝi estas la radiko de la problemo. Ĉar ĝi metas la francojn sub eksterlandan gardadon, ĝi malplenigas demokratiajn elektojn de signifo, ĝi kontraŭleĝe baras ilian estontecon, ĝi fiksas la perimetron de iliaj interesoj, kaj ĝi plonĝas ilin senfine kaj senkaŭze en malestimon por si mem kaj ian formon de malespero.

L'UPR estas partio de la 21-a jarcento, kiu kongruas kun tio, kio okazas en Francio kaj en la mondo.

Danke al la diverseco de origino, aĝo, edukado kaj profesio de ĝiaj gvidantoj kaj aktivuloj, la UPR ne estas partio de sensciaj aŭ nostalgiaj homoj. Male, ĝi estas partio naskiĝinta en la 21-a jarcento, tre komforta kun modernaj teknologioj, ege atenta pri eventoj en la mondo, perfekte konscia pri la komplekseco de internaciaj problemoj, la pezo de ekonomiaj limoj, kaj ĝeneralaj evoluoj de la mondo. Kaj de pensmanieroj, same kiel de la tradicio de nia lando de malfermiteco kaj influo.

La plej multaj politikaj partioj opinias, ke la problemoj de Francio devenas de la malfruo en adopto de "esencaj reformoj", tiu prokrasto laŭdire estas pro la malrapideco de la francoj atingi interkonsenton kun aliaj landoj. Sed tiu ĉi kulpo de niaj samcivitanoj estas konservata sen, ĝuste, ke tiuj politikaj partioj realigas seriozan, kompletan studon, kaj sen ideologia ideo, pri la realaj kialoj, kiuj klarigas la sukcesojn kaj la fiaskojn de la aliaj landoj de la mondo. La aliro de UPR estas tre malsama, bazigante siajn analizojn sur zorgema kaj senkompromisa studo de tio, kio estas farata aliloke sur la planedo – kaj ne nur en kelkaj landoj en Eŭropo aŭ Usono.

Precizaj analizoj kiuj montras la ideojn

La UPR estas ekzemplo de la franca partio :

- kiu deklaras ke la procezo de konstruado de kontinenta politika ensemblo, ĝis supernacia registaro kiel la Eŭropa Komisiono, ne imitas nulan parton de la mondaj gvidantoj, aŭ triumfas kontraŭ la principo de nacia Ŝtato
- kiu notas ke, laŭ ĉiuj disponeblaj mondaj statistikoj, ne ekzistas korelacio inter la grandeco de Ŝtato kaj la vivnivelo de ĝia loĝantaro; sed ke ŝajnas, aliflanke, ekzisti inter patriotismo kaj ekonomia kresko,
- kiu atentigas, ke kompanioj en Eŭropo pli kaj pli establas aliancojn kun aliaj kompanioj en la mondo, precipe en Azio, por pli bone konkuri kun kompanioj en aliaj eŭropaj landoj. Tiu ĉi grava tendenco en la komerca vivo pruvas la tutan erarecon de la argumento, kiu asertas, ke la konstruado de Eŭropo estus ekonomia kaj industria neceso kaj ke ĝi permesus al ni konstrui "eŭropajn Ĉampionojn" (1),
- kiu klarigas la protokolojn de la decidaj pakaĵoj en siaj kazoj de la Komunumoj, la marĝenigon de Francio, kaj la konsiderindajn punktojn, kiuj ludas la rolon de amerikaj influoj,
- kiu informas nin, ke ne ekzistas konsentreto, pri kiu estas pli ol komprenebla, ke la konstruado de la eŭropa ekonomio pri la ekonomio kaj la financo de la franca publiko,

- kiu malmuntas, per statistikaj komparoj, ke Francio ne estas en la katastrofa financa situacio, kiun li anoncis al ni,
- kiu ribelas kontraŭ la profitoj de la mondo, kiel ekzempligite de Japanio kaj Usono, ne respektante la kriteriojn de Maastricht, kiujn li prezentis al ni kiel imperativo de bona ekonomia kaj financa administrado,
- kiu eksplicite deklaras, ke Usono de Ameriko estas riska ĉe la banko, ĉiuj ekonomiaj agantoj (Federacia Ŝtato, Federaciaj Ŝtatoj, entreprenoj kaj privatuloj) estas pli multekostaj ol tiuj trovitaj en francaj ekvivalentoj (2).

Tre klara pri ekonomiaj kaj sociaj problemoj, la UPR rekomendas la postulon de konkurencivo kaj industria, scienca kaj komerca dinamismo, ĉar ĝi ankaŭ rekomendas la legitiman sistemon de la francoj konservi sian socian sistemon kaj ilian koncepton de vivo en socio.

Sed la UPR asertas, ke neniu el la gravaj problemoj alfrontantaj Francio povas esti solvita longtempe, se la politiko plenumita ne akiras klaran kaj amasan subtenon de la francoj. Tamen tia akcepto ne povas esti akirita de niaj samcivitanoj, se la povo, kiu vere estas ekzercita super ili, ne eliras el libere akceptita volo de la nacio, kadre de vere demokratiaj elektoj. Ĉar vi ne povas longe gvidi Francion kontraŭ ĝia popolo.

La blokadoj en la franca situacio devenas de la hontinda - kaj neagnoskita - metado de la franca popolo sub eksterlandan kuratorecon.

Surbaze de la instruado de 1 500 jaroj da historio, la UPR memorigas, ke la franca popolo neniam konstante akceptis potencon de eksterlanda origino aŭ kies legitimecon ili ne rekonis, profunde en si.

Tamen, kia ajn estas la avantaĝa, futurisma, utopia aŭ simpligita prezentado, kiun oni provas fari, estas nedisputeble, ke, pro la neekzisto de eŭropa popolo, la Eŭropa Unio havas la efikon subigi la francojn al potenco de fremda deveno, kiu estas nediskutebla. De oligarkia naturo, kaj ne elektitaj, de kiuj, funde, ili ne rekonas la legitimecon. La tuta historio de Francio montras, ke tiu ĉi submetiĝo povas esti nur provizora. Ĝi ne estas daŭrigebla longtempe.

Se la francoj foje donis la impreson akcepti "eŭropan konstruadon", precipe dum la referendumo pri la Maastricht-Traktato alprenita mallarĝe, tiu ĉi ŝajna interkonsento estis akirita nur sub dusencaj kondiĉoj, per intensa psikologia premo. Minacante niajn samcivitanojn per sekvoj en la evento de rifuzo. La francoj neniam estis avertitaj, kun sincereco kaj honesteco, pri la tre konkretaj negativaj sekvoj, kiuj rezultus el gravaj transdonoj de suvereneco, kiujn oni petis rapide kaj malprecize akcepti, kvazaŭ temus pri bagatelo. Ekzemple, niaj samlandanoj neniam estis avertitaj, eksplicite kaj solene, ke

de nun la ĉefaj strategiaj elektoj pri la estonteco de Francio, koncerne eksteran politikon kaj nacian defendon, socian, ekonomian, monan, median kampojn, ktp. Plu dependas de iliaj voĉoj. Kaj, eĉ se ili montriĝus malutilaj (kiel ni povas vidi hodiaŭ), ĉi tiuj decidaj elektoj estus truditaj al ili, de ekstere, de la ŝoforoj de absurda teamo, baldaŭ kunigante ĉirkaŭ tridek Ŝtatojn, kie la influo de Francio fariĝis minimuma, dum tiu de Usono, per siaj influaj relajoj, estas nun superforta.

Premitaj de senĉesa propagando petante ilin konfesi, ke la "eŭropa konstruo" estas verko de paco, historia fatalo, politika neceso, ekonomia kriz-okazo, socia antaŭeniĝo, morala postulo kaj ni pasas, la francoj finis forgesi tion. Oni povus tion ekzameni, pruvi la malon kaj kontraŭi ĝin.

Sed, samtempe, la francoj neniam imagis, ke iliaj elektitaj oficistoj ne plu decidus la strategiajn elektojn de Francio. Ili eĉ unu momenton ne rimarkas, ke eblas, ke la 27 aliaj Ŝtatoj, kun kiuj ili estis edziĝintaj, plejparte sen sia konsento, povus konsistigi plimultojn, kiuj diktas al la franca popolo decidojn, kiujn ili rifuzas.

La rezulto de ĉi tiuj kontraŭdiroj estas granda konfuzo de ideoj, kiu estas markita de la fakto, ke la pruvoj de la faktoj faritaj de la francoj por ekscii la inverson de la biletoj menciitaj en la antaŭaj jaroj. Ni nur havas aliron al :

- "Eŭropo, ĉi tiu estas la lando." Tamen, estas grave noti, ke Eŭropo jam estas ene de Francio en la militantaj asocioj kun Usono por la milito tiu perforta internacia juro, kiel ekzempligita en Irako ;
- "La eŭro, ĉi tio estas pli bona croissant kaj pli da laboro." Tamen, la eŭro-regiono estas senĉese la lasta tago de la mondo de kronoj kaj dungado ;
- "Eŭropo, ĉi tio estas prospero." Sed la akvo de stagnado aŭ regreso kaj la perspektivoj de aventuro estas tre malgrandaj ;
- "Eŭropo kondukos nin al la industriaj Ĉampionoj en Usono kaj Ĉinio." Laŭ la Eŭropa Komisiono, la protektaj mezuroj kompareblaj al tiuj, kiuj validas por Usono aŭ Britio, favoras la protekton de la lando fare de la hindaj entreprenoj, aŭ la normalajn forigojn kaj la favoratojn. La detruo de kompletaj sektoroj de niaj industrioj, kiel la teksa sektoro, celui du meuble, du jouet, des lunettes, ktp.
- "Eŭropo, ĉi tio estas pli ol sociaj garantioj". Tamen la Eŭropa Komisiono akceptas la malkoloriĝojn kontraŭ la landoj de la Eŭropa Unio kaj rifuzas la socian kaj fiskan harmoniigon en la Eŭropa Unio, kiu favoras la superregadon de sociaj kaj fiskaj leviloj preter respekto ;
- "Eŭropo, ĉi tio estas pli bona mastro de migrantaj movadoj". Tamen, la Schengen-akordoj aliflanke kontrolas la limojn kaj ilia transformita notre-pago en enirpermesilon aŭ eniras sen la kontrolo de la viroj kaj la komercistoj,

- "Eŭropo favoras nian agrikulturon." En Bruselo, la programo de kvazaŭ-dispareco de nia tradicia agrikulturo;
- ktp.

Formida kiproquo estas en la koro de politika krizo en Francio

En resumo, konstanta propagando intervenas por krei bilancon de eŭropa konstruo kaj igas la sanktajn ideojn, kiuj restas en la afero, kaj la rezultojn de pli ol dekduo da tiuj domajnoj estas renkontitaj per la motivoj de kontento.

Tiel, dum la jardekoj, ekestis enorma miskompreno. De la ekstremdekstro ĝis la ekstrema maldekstro, ne ekzistas eĉ unu politikisto, kiu kuraĝas denunci la principon de eŭropa konstruado. Sed, el ĉiuj politikistoj, ne ekzistas unu politikisto, kiu deklaras sin favora al Eŭropo tia, kia ĝi ekzistas. Ĝi ankaŭ estis rimarkita dum la kampanjo por la referendumo de majo 2005 pri la Eŭropa Konstitucio. Ĉar, la afero estas nesufiĉe rimarkita de la observantoj; se la partianoj de la Ne eksplicite deklaris sian rifuzon de Eŭropo tia, kia ĝi ekzistas, la partianoj de la Jes implicate montris la saman rifuzon, ĉar la argumento kiun ili prezentis estis ke tiu ĉi Konstitucio finfine alportus la necesajn ŝanĝojn ("voĉdoni Jes por Eŭropo". tio funkcias "; "Jes al socia Eŭropo", ktp.).

Konklude, ĉiuj respondecaj francaj politikoj deklaras sin al la principoj de eŭropa konstruado kaj kontraŭ la maniero kiel ili estis liberigitaj.

Provante solvi ĉi tiun kontraŭdiron, ĉiu senescepte proklamas sin por "alia Eŭropo" kaj lasas ekesti, antaŭ ĉiam malpli kredemaj balotantoj, ke tiu ĉi "alia Eŭropo" estus pli granda Francio.

Sed neniu klarigas, ke ĉi tiu alloga perspektivo estas nur dezira penso, kiu restos nerimarkita. Ĉar estas nek hazarde nek pretervole, ke Eŭropo estas tia, kia ĝi estas. Ĉi tio estas ĉar ĝi estas la rezulto de 28 kontraŭaj naciaj interesoj kaj ke Francio, kun nun unu el 28 oficistoj (t.e. 3,7%) ne plu povas fari sian vidpunkton, ĝiajn valorojn kaj ĝiajn interesojn regi en medio kie la landoj. vicigitaj kun Usono estas tre plimulto.

La UPR opinias, ke ĝuste en tiu ĉi ĝeneraligita politika skizofrenio kuŝas la ĉefa blokpunkto de la franca situacio. Ĉar ili ne volas, aŭ ne kuraĝas, plenumi la diagnozon kaj la necesan pograndan malakcepton de ajna eŭropa konstruado, la francaj politikaj partioj entute ne povas doni al la publika opinio kaj la amaskomunikiloj nur konfuzan kaj katastrofan impreson por la demokratio. : tiu kritiki Eŭropon, sed aprobi ĝin principe, ne devante - pli alloga al la francoj ĝiajn rezultojn - ajnan proponon, kiu povus gajni la interkonsenton de la aliaj 27 membroŝtatoj.

Subite, la tuta franca politiko fariĝas nekohera kaj perdas ĉian mobilizan povon, lasante la vojon larĝe malfermita al ĉia ekstremismo. Nepras do klarigi la francan politikan situacion kreante partion, kies ĉefa celo estas solvi la miskomprenon.

2. La nacia restrukturado estis inkludita en la Eŭropa Unio

For de esti projekto de paco, demokratio kaj prospero, la deviga unuiĝo de la eŭropa kontinento, en kia ajn formo kaj kun ajnaj promesoj, estas male katastrofa utopio, kiu nepre kondukas Francion kaj la eŭropan landon al politike diktatora, ekonomie. Malefika, socie netolerebla, diplomatie akcipitra, sociologie absurda kaj kulture nehoma strukturo.

Nur la sendependeco de Francio kaj la suvereneco de la franca popolo povas certigi la prosperon de nia lando kaj la ĝustan funkciadon de ĝia demokratio, ĝian influon en la mondo, ĝiajn agojn por la paco kaj por la amikeco inter la popoloj, sen distingo. Geografia aŭ religia aparteno.

La fino de ambiguecoj

Unu el la esencaj areoj de la kreado de la UPR-loĝejo en la Ŝtato, ke ĉiuj politikaj movadoj rilatas al la nacia suverena alligiteco de ambiguaj duoblaj programoj :

Unuflanke ili faras la suverenecon unu subjekto inter multaj. Tamen, dronigi la eŭropan demandon en multaj aliaj temoj estas perdi de vido la centran, specifan kaj decidan naturon de la necesa restarigo de nia nacia suvereneco.

Aliflanke, ili prenas la miton de la konstruado de Eŭropo ŝanĝebla. Ili ankaŭ deklaras sin favoraj al "alia Eŭropo", eĉ "Eŭropo de nacioj", el kiu ili cetere ne kapablas klarigi precize el kio ĝi konsistus kaj per kia miraklo ni kunvenigus la Eŭropan Komisionon al ĝi kaj la aliaj 27; Membro-Ŝtatoj (3).

Kredante, ke estas ĉi tiuj ambiguecoj, kiuj estas la unua kaŭzo de la konservado en la marĝeneco de opinimovado, kiu estas tamen tre grandparte en la plimulto en nia lando, la UPR fiksas al si la kondutlinion por havi klaran kaj klaran programon, kaj proponi ĝin en trankvila, demokratia kaj rekta maniero al la francoj.

Tiu ĉi programo estos uzata por ordigi Francion laŭ la Eŭropa Unio kaj por malakcepti la novan projekton de eŭropa integriĝo, la diluo de eŭropaj landoj, aŭ la alianco de la franca popolo, kiu estos la formo.

Praktike, la UPR estas la sola politika movado por promocii - kaj enskribi en siaj statutoj - ke ne eblas komenci kompensi Francion tion surbaze de tri esencaj orientiĝoj :

1) denunci Ĉiujn eŭropajn traktatojn, kaj kompili la traktatojn de Romo 4 ;

2) malakcepti la koncepton de la "eŭropa konstruo", kun ĝiaj duonprenelaj promocioj "de Eŭropo" 5 ;

3) inkluzivi en la Franca Konstitucio la malpermeson de ajna delegacio de suvereneco kiu ne estas limigita al tre precizaj temoj, limigitaj en tempo kaj en ilia objekto, kaj regata de internaciaj traktatoj bazitaj sur reciprokeco kaj egaleco inter Ŝtatoj.

L'UPR estas la limo de ĉi tiu programo, kaj ĝi estas terura haveno de liberigo, estas tempo rompi kun la ambicioj kaj la provludo de la "suvereneco" de memkontento, kaj la mastro de la bulvardo de politika politiko kiun la francoj. homoj vŭux sans en être pleinement conscient.

En la ĉeesto de miliono kaj kvin cendoj da nacia historio, la UPR asertas, ke ĝi estas estraro en ĉi tiu tranĉa demando de la suverena nacia aŭtoritato establi la aŭtoritaton de la Ŝtato kaj establi reputacion. efikeco de programo de ekonomia, kultura kaj socia evoluo laŭ libereco, egaleco kaj frateco de la Franca Respubliko.

Programo de nacia liberigo kun kliva dekstra kanapo

La programo de la UPR ne estas fakte alia ol la programo de nacia liberigo. La nescio, logiko kaj pripensado, la tradicia klivado dekstrula.

La UPR ne asertas, ke la disiĝo dekstra-maldekstra ne ekzistas. Sed ŝi diras, ke, kiel Ĉiufoje kiam Francio estas en reala danĝero, ĉi tiu disiĝo devas provizore malaperi antaŭ la krizo. Estas do, inter la membroj de la UPR, francaj viroj kaj virinoj el Ĉiuj politikaj horizontoj, kiuj verŝajne malkonsentas pri ekonomiaj aŭ sociaj demandoj, aŭ pri tiel nomataj sociaj aferoj. Sed Ĉiuj konsentas, ke ne utilas debati tiujn temojn, se la strategiaj decidoj pri ili jam estas deciditaj sen ke la francoj estu konsciaj aŭ avertitaj. Kion utilas, ekzemple, senfina debato, aŭ eĉ disŝiri unu la alian, pri impostado, la batalo kontraŭ translokiĝoj, la financado de pensioj, enmigrado, medio, ktp., ekde gravaj strategiaj decidoj pri la afero, kiuj estis ŝtelitaj de la franca popolo, estas jam prenitaj de la neelektitaj gvidantoj de la ECB kaj la Eŭropaj Komisaroj, ankaŭ neelektitaj ?

La UPR insistas cetere pri tio, ke la disvastiĝo de subalternaj temoj estas, kun la temo "Alia Eŭropo", unu el la esencaj allogaĵoj prezentitaj de la partianoj de la eŭropa konstruado por malhelpi la francojn koncentriĝi sur la sola temo, kiu gravas: kiu havas la povon decidi kion ?

El tio sekvas, ke UPR estas la partio, kiu decidis ne esti tiriĝita en akcesorajn debatojn kiam la esencaĵo estas en ludo. La membroj de la UPR do restas liberaj, se ili volas, sin deklari.- ekster la korpoj de la movado -. favore al tiu aŭ alia ekonomia, fiska aŭ socia opcio, aŭ al tiu aŭ alia filozofio pri sociaĵoj. Sed, por resti konsekvencaĵoj kun ĉi tiu Ĉarto, ili faras konstantan devon esplori, precizigi kaj klarigi, kiuj francaĵoj aŭ eksterlandaj aŭtoritatoj decidas pri la temoj kiujn ili traktas kaj kiuj sekve estas la realaj eblecoj por si mem kaj iliaj interparolantoj, influi ĉi tiuj aĵoj. Krome, UPR-membroj akceptas kiel esencan principon, ke UPR ne estas la loko, kie oni devas trakti tiujn helpajn aĵojn, krom kiam temas pri pruvo de la senpoveco de naciaĵoj. Ili do zorgas, ke ili ne enkonduku en la movadajn bazojn por disdivido, kiuj estas tiel malutilaj kiel sensignivaj.

3. Konkludo: batalo por homa digno

La libereco de opinio lasita al membroj de la UPR pri granda nombro da temoj, tamen, trovas sian limon en la bezono teni la movadon dinamika kaj kolegia, kaj en la etika principo, kiu postulas ne ataki iun ajn pro siaĵ religiaĵ kredoj. Iliaĵ originoj aŭ aliaĵ.

La UPR faras la fundamentan distingon inter nacio kaj patriotismo unuflanke, kaj naciismo aliflanke. Reprenante la famajn vortojn de Jaurès, kiu deklaris, ke "la patrujo estas la sola bono de tiuj, kiuj havas nenion", la UPR insistas pri tio, ke la patrujo kaj la nacio estas la solaj okazoj en kiuj povas ekzerci vere demokratio kaj solidareco inter; generacioj kaj sociaĵ kategorioj.

Eĥante ankaŭ la frazon de Charles de Gaulle, kiu klarigis al Alain Peyrefitte, ke "ni ne estas naciistoj, ni estas nacioj", la UPR insistas, ke la plej multaj konfliktoj ne naskiĝas el nacioj, sed la deziro de unu el ili iri preter sia nacia kadro. Fariĝi imperio kaj devigi aliajn vasaligitajn naciojn alpreni ĝiajn valorojn.

Proklamante sian amon al la lando kaj ĝian malakcepton de ĉia naciismo, la UPR evidente malakceptas ĉian ekstremismon, rasismon kaj komunumismon, kaj proklamas sian alligitecon al sekularismo kaj al la Universala Deklaracio de Homaj Rajtoj adoptita de la Ĝenerala Asembleo de Unuiĝintaj Nacioj la 10-an de decembro. , 1948. Ĉi tiu Deklaracio, same kiel Artikolo 1 de la Pakto de Unuiĝintaj Nacioj pri Civilaj kaj Politikaj Rajtoj de la 16-a de decembro 1966, kiu establas kiel neforigeblan principon la rajton de popoloj disponi pri ili mem, konsistigas la plej altan moralan pravigon por la programo de la UPR, kiu ĝuste intencas redoni al la francoj ilian neforigeblan rajton al memdeterminado, kaj devigas ilin rifuzi ajnan servuton, ĉu libervolan ĉu Ĉantatan.

En tiu ĉi planeda perspektivo, la UPR solene asertas, ke en ĉi tiu dudekunua jarcento, kiu vidas la triumfon de interŝanĝoj kaj komunikadoj de unu ekstremo de la terglobo al la alia, la sola legitima internacia instanco estas pli ol iam Unuiĝintaj Nacioj. Supera etika

principo estas trakti Ĉiujn popolojn kaj naciojn sur strikta egaleco. La ideo mem konstrui, vole aŭ perforte, eŭropan - aŭ eŭro-atlantikan - imperion, kiu inkluzivus iujn naciojn kaj ekskludus Ĉiujn aliajn, konsistigas tragikan eraron kaj gravan historian miskomprenon, kies sekvoj sur la monda paco povus. Estu timinda.

Tial la UPR intencas antaŭenigi internacian Ĉiaspecan kunlaboron kun Ĉiuj Ŝtatoj de la planedo, sen fari ajnan distingon, morale kaj etike suspektindajn, laŭ tio, Ĉu ili apartenas aŭ ne al la eŭropa kontinento. La UPR tiurilate memorigas, ke la difinoj de la kontinentoj estas puraj geografiaj konvencioj, kiuj neniel respondas al la afinecoj kaj interŝanĝoj inter la Ŝtatoj de la terglobo.

La UPR ankaŭ intencas profundigi kaj disvolvi la Frankofonion kiel polon de civiliza ekvilibro esenca por konservi la diversecon de la mondaj kulturoj. Tial la UPR ankaŭ intencas enskribi en la Franca Konstitucio la principon de la netrandsonebleco de la sidloko de konstanta membro de Francio en la Sekureca Konsilio de Unuiĝintaj Nacioj, kun rajto de vetoo. Tio ne nur konservos la rolon de Francio kiel granda mondpotenco sed, preter ŝi, garantios al la franclingva mondo esencan lokon en la koncerto de nacioj.

La UPR finfine proklamas, ke progreso estas nek ebla nek akceptebla en la okuloj de la francoj, se ĝi ne konformas al la idealoj de libereco, egaleco kaj frateco de la Respubliko, kaj se ĝi ne estas kongrua kun laikismo, humanismo, respekto al kultura diverseco, socia justeco kaj la malakcepto de Ĉia komunumismo.

La UPR emfazas, ke Ĉi tiu aro de valoroj igas Francion monda referenco por Ĉiuj, kiuj malakceptas la ĝeneraligitan komercigon de la mondo kaj la redukton de homoj al simplaj ekonomiaj variabloj. Tial, petegante, ke Francio eliru el la katastrofa utopio de la eŭropa imperio, la UPR batalas por humanisma koncepto de la socia vivo, same kiel por libereco, emancipiĝo kaj digno de Ĉiuj homoj sur la tero.

En Ĉi tiu debuto de la trimilionulo, ne temas pri vanteco plus grava.